

РЕШЕНИЕ
№ 387
гр. Перник, 17.04.2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЕРНИК, в касационен състав, в публично заседание проведено на шестнадесети април през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД № 213 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите против решение № 1357 от 06.01.2014г., постановено по административно-наказателно дело № 1725 по описа на Районен съд – Перник за 2013г., с което е отменено наказателно постановление № К-0028211 от 07.10.2013г., издадено от касатора, с което за нарушение на чл. 33а, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за потребителския кредит и на основание чл. 50 от същия закон, на "*****"ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 000.00 лева.

В жалбата твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно и неправилно. Излагат се доводи, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на акта. Моли съда да го отмени и вместо него да постанови друго по същество на спора, с което да потвърди като законосъобразно наказателно постановление № К-0028211 от 07.10.2013г., издадено от гл. директор на гл. дирекция "Контрол на пазара" при КЗП. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощника си пледира жалбата да се уважи, като се отмени атакувания съдебен акт и се потвърди наказателното постановление.

Ответникът – "*****"ЕООД не изпраща представител. В писмено становище излага съображения за неоснователност на касационната жалба. Иска съда да остави в сила решението на районния съд като правилно, обосновано и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник дава заключение за основателност на касационната жалба, поради което предлага решението на Районен съд – Перник да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, с оглед на което е процесуално допустима и се дължи разглеждането ѝ по същество.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка, Административен съд-Перник я намира за неоснователна. Съображенията са следните:

Районен съд – Перник, с решение № 1357 от 06.01.2014г., постановено по административно-наказателно дело № 1725 по описа на Районен съд – Перник за 2013г. е отменил наказателно постановление № К-0028211 от 07.10.2013г., издадено от касатора, с което за нарушение на чл. 33а, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за потребителския кредит и на основание чл. 50 от същия закон, на "*****"ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 000.00 лева.

Санкцията е наложена на "*****"ЕООД за това, че същото дружество не е оповестило публично референтния лихвен процент чрез предоставянето му на интернет страницата на кредитора и в офиса в гр. Перник, както и не е публикувана и използваната методика за определяне на референтния лихвен процент. С това деяние е нарушен чл. 33а, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗПК. За установеното нарушение е съставен АУАН № К-0028211 от 22.04.2013г. от старши инспектор в Регионална дирекция София към КЗП и впоследствие е издадено наказателното постановление.

Районен съд-Перник, въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е намерил, че образуваното административно наказателно производство страда от съществени процесуални пороци, които не могат да бъдат санирани. Актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствие на нарушител без да е спазена процедурата по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и в нарушение на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. За да постанови обжалваното решение и да отмени процесното наказателно постановление районният съд е приел, че в хода на производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до незаконосъобразност на издаденото НП и са основание за неговата отмяна. Отчел е и факта, че административно наказващия орган неправилно е приложил санкционната норма и е определил наказание под законоустановения минимум. При това фактическо положение е приел, че не е необходимо да изследва в цялост съществото на спора дали е извършено административно нарушение, дали то нарушава установения ред на държавното управление, от кого е извършено и наложената санкция дали кореспондира с относимата правна норма.

Административен съд – Перник в касационен състав, намира изводите на първата съдебна инстанция за правилни и в този смисъл жалбата неоснователна.

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е родово и местно подсъден на Районен

съд-Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Атакуваният правораздавателен акт не страда от посочените от касатора пороци. Районния съд за да отмени наказателното постановление е приел, че административния орган е допуснал съществени процесуални нарушения, които не могат да се санират в настоящето производство.

Същественото в административнонаказателното производство е да се установи има ли административно нарушение, извършено ли е то от лицето, посочено като нарушител и дали това лице го е извършило виновно. Същевременно преди това обаче, следва да бъдат спазени и всички изисквания относно процедурата по съставяне на акта и издаване на наказателно постановление. Неспазването на императивни процесуални изисквания обосновава отмяната на НП като незаконосъобразно.

Настоящата инстанция споделя изложените в атакувания съдебен акт доводи касателно наличието на съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на административно наказателното производство, които в своята съвкупност водят до незаконосъобразност на издаденото НП. Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение, като разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН визира задължителните реквизити, които същият следва да съдържа. На първо място началото на административно наказателно производство се поставя със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и най-важното е, АУАН да бъде съобразен с изискванията на закона. Същият следва да бъде съставен в писмена форма и да съдържа предвидените в чл. 42 от ЗАНН реквизити. Същите са въведени по императивен начин и трябва да присъстват в акта, а не да се извеждат по тълкувателен път. Особено съществен елемент на акта е посочването на дата на нарушението, защото същата е неразривно свързана с давностните срокове. Както правилно е посочено в мотивите на въззивния съд в АУАН са посочени три дати, две на които са извършвани проверки и една на съставяне на акта, а коя е датата на извършване на нарушението не става ясно, а датата се свързва с давностните срокове. В тази връзка следва да се отбележи, че стои несериозно и правно неиздържано изложеното в касационната жалба, че "датата на нарушението се установява и от разпитания по делото свидетел-актосъставител". Другата категория констатирани от въззивния съд съществени процесуални нарушения се отнасят до приложното поле на чл. 40 от ЗАНН. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя, като изключенията от този принцип са регламентирани в ал. 2 на посочената норма. В случая няма данни АУАН да е съставен в изпълнение на процедурата по чл.

40, ал. 2 от ЗАНН. Изпълнението на разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН гарантира правото на защита на нарушителя, защото същият следва непосредствено да възприема действията на актосъставителя и свидетелите и посочените в акта обстоятелства. Следва да се отчете, че пред въззивния съд са представени покана изх. № 1033/11.03.2013г. и изх. № 1752 от 15.04.2013., ведно с обратни разписки, като същите са представени и пред настоящия състав. От тях е видно, че дружеството нарушител е канено за съставяне на акт за установяване на административно нарушение за дати некореспондиращи с датата на съставяне на процесния акт. След като административно-наказващият орган не е изпълнил стриктно тези изисквания, то се е стигнало до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице. Тези нарушения, доколкото обективно са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, са от категорията на съществени такива, опорочаващи изцяло производството по реализиране на административно-наказателната отговорност и като такива са абсолютно и достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно.

Касационната инстанция приема, че обсъдените по-горе процесуални нарушения са съществени, тъй като се нарушени императивни законови разпоредби, създадени във връзка с правилното и законосъобразно протичане на административнонаказателното производство, което от друга страна не дава възможност за осъществяване на съдебен контрол относно законосъобразността и правилността на самото наказателното постановление по същество.

С оглед на изложеното обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо, правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а жалбата отхвърлена поради липса на основания за касиране.

Мотивиран от изложеното и на основание 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1357 от 06.01.2014г., постановено по административно-наказателно дело № 1725 по описа на Районен съд – Перник за 2013г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/